

होली मनाउनु अर्थात् सम्पूर्ण पवित्र बनेर संस्कार मिलन मनाउनु

आज बापदादाले चारै तर्फका आफ्ना होलिएस्ट र हाइएस्ट बच्चाहरूलाई देखिरहनु भएको छ। विश्वमा सबैभन्दा हाइएस्ट उच्चभन्दा उच्च श्रेष्ठ आत्माहरू तिमी बच्चाहरू सिवाय अरु कोही छन् र ? किनकि तिमीहरू सबै उच्चभन्दा उच्च बाबाका बच्चाहरू हो। सारा कल्पमा चक्र लगाएर हेर, सबैभन्दा उच्च पदवाला अरु कोही देखनमा आउँछ ? राज्य अधिकारी स्वरूपमा पनि तिमीभन्दा उच्च राज्य अधिकारी कोही बनेका छन् ? फेरि पूजन र गायनमा हेर, जति पूजा विधिपूर्वक तिमी आत्माहरूको हुन्छ त्यो भन्दा धेरै अरु कसैको हुन्छ र ? ड्रामाको अद्भुत रहस्य कति श्रेष्ठ छ, जो तिमी स्वयं चैतन्य स्वरूपमा, यस समय आफ्नो पूज्य स्वरूपलाई ज्ञानद्वारा जान्दछौ पनि र देख्छौ पनि। एकातर्फ तिमी चैतन्य आत्माहरू छौ र अर्को तर्फ तिम्रो जड चित्र पूज्य रूपमा छन्। आफ्नो पूज्य स्वरूपलाई देखिरहेका छौ हैन ? जड रूपमा पनि छौ अनि चैतन्य रूपमा पनि छौ। अनौठो खेल छ नि ! अनि राज्यको हिसाबबाट पनि सारा कल्पमा निर्विघ्न, अखण्ड-अटल राज्य केवल तिमी आत्माहरूकै चल्छ। राजा त धेरै बन्छन् तर तिमी विश्व राजन वा विश्व राजनको रोयल फेमिली सबैभन्दा श्रेष्ठ हुन्छ। राज्यमा पनि हाइएस्ट, पूज्य रूपमा पनि हाइएस्ट र अहिले संगममा परमात्मा वर्साको अधिकारी, परमात्मा मिलनको अधिकारी, परमात्म प्यारको अधिकारी, परमात्म परिवारको आत्माहरू अरु कोही बन्छन् र ? तिमी नै बनेका छौ हैन ? बनिसकेका छौ या बनिरहेका छौ ? बनेका पनि छौ र अब त वर्सा लिएर सम्पन्न बनेर बाबाको साथ-साथ आफ्नो घरमा पनि जान्छौ। संगमको सुख, संगमयुगका प्राप्तिहरू, संगमयुगको समय राम्रो लाग्छ नि ! धेरै प्यारो लाग्छ। राज्यको समयभन्दा पनि संगमको समय प्यारो लाग्छ हैन ? प्यारो लाग्छ या चाँडै जान चाहन्छौ ? अनि फेरि किन सोध्छौ- बाबा विनाश कहिले हुन्छ ? सोच्छौ नि- थाहा छैन विनाश कहिले हुन्छ ? के हुन्छ ? हामी कहाँ हुन्छौं होला ? बापदादा भन्नुहुन्छ- जहाँ भएपनि यादमा हुन्छौ, बाबाको साथमा हुन्छौ। साकारमा या आकारमा साथ रह्यौ भने केही पनि हुँदैन। साकारमा कहानी सुनाउनु भएको छ नि। बिरालोको बच्चा भट्ठीमा भएर पनि सुरक्षित रहे नि ! या जले ? सबै सुरक्षित रहे। तिमी परमात्माका बच्चाहरू जो साथ रहन्छन् उनीहरू सेफ रहन्छन्। यदि अन्त कहीं बुद्धि गएको छ भने केही न केही असर पर्छ, केही न केही प्रभाव पर्छ। साथमा कम्बाइण्ड हुन्छौ, एक सेकेण्ड पनि अलग भएनौ भने सेफ रहन्छौ। कहिलेकाहीँ कामकाज या सेवामा एकलो अनुभव गर्छौ ? के गरौं एकलै छु, धेरै काम छ ! अनि थाक्न पनि पुग्छौ। बाबालाई किन साथी बनाउँदैनौ ! दुई हात हुनेलाई साथी बनाउँछौ, हजार भुजावाला बाबालाई किन साथी बनाउँदैनौ ? कसले धेरै सहयोग दिन्छ ? हजार भुजा वाला या दुई हात वाला ?

संगमयुगमा ब्रह्माकुमार वा ब्रह्माकुमारी एकलै हुन सक्दैनन्। केवल जब सेवामा, कर्मयोगमा धेरै व्यस्त हुन पुग्छौ, त्यसैले साथ पनि भुल्छौ अनि फेरि थाक्छौ। फेरि भन्छौ- थकावट भयो, अब के गर्ने ! नथाक, जब बापदादा तिमीलाई सदा साथ दिनको लागि आउनु भएको छ, परमधाम छोडेर किन आउनु भयो ? सुत्दा, जागदा, कर्म गर्दा, सेवा गर्दा साथ दिनको लागि नै त आउनु भएको छ। ब्रह्मा बाबा पनि तिमी सबैलाई सहयोग दिनको लागि अव्यक्त बन्नु भयो। व्यक्त रूप भन्दा अव्यक्त रूपबाट सहयोग दिने रफ्तार धेरै तीव्र छ। त्यसैले ब्रह्मा बाबाले पनि आफ्नो वतन चेन्ज गर्नु भयो। शिव बाबा र ब्रह्मा बाबा दुवै हर समय तिमी सबैलाई सहयोग दिनको लागि सदा हाजिर हुनुहुन्छ। तिमीले बाबालाई सम्झनासाथ सहयोग अनुभव गर्छौ। यदि सेवा, सेवा, सेवा केवल त्यही याद हुन्छ, बाबालाई किनारामा बसेर देख्नको लागि अलग गरिदिन्छौ, त्यसैले बाबाले पनि साक्षी भएर हेर्नु हुन्छ। हेरौं कहाँसम्म एकलै गर्छन्। फेरि पनि आउनु त यहाँ नै छ।

२०७२ मंसिर १३ आइतबार २९-११-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिभाइज ०१.०३.९९ मधुबन

त्यसैले साथ नछोड । आफ्नो अधिकार र प्रेमको सूक्ष्म धागोले बाँधेर राख । लुज छोड्छौ । स्नेहलाई लुज गछौ । अधिकारलाई अलिकति स्मृतिबाट किनारा गछौ । यस्तो नगर । जब सर्वशक्तिवान्ले साथमा रहनको लागि आह्वान गरिरहनु भएको छ भने यस्तो अफर सारा कल्पमा कहिल्यै मिल्छ र ? मिल्दैन नि ? बापदादाले पनि साक्षी भएर हेर्नु हुन्छ— हेरौं कहाँसम्म एकलै गर्छन् !

संगमयुगको सुख र भाग्यलाई इमर्ज राख । बुद्धि बिजी रह्यो भने बिजी हुनाको कारणले स्मृति मर्ज हुन पुग्छ । तिमीहरू कसैसँग पनि सारा दिन बाबा याद रहन्छ या बाबाको याद भुल्छौ भनेर सोधेमा के भन्छौ ? भुल्दैनौ । यो त ठीकै हो— याद रहन्छ तर इमर्ज रूपमा रहन्छ या मर्ज रहन्छ ? स्थिति के हुन्छ ? इमर्ज रूपको स्थिति या मर्ज रूपको स्थिति, यसमा के अन्तर छ ? इमर्ज रूपमा याद किन राख्दैनौ ? इमर्ज रूपको नशा, शक्ति, सहयोग, सफलता धेरै ठूलो छ । याद त भुल्न सक्दैनौ किनकि एक जन्मको नाता होइन । चाहे शिवबाबा सत्ययुगमा साथ हुनु हुन्न तर पनि नाता त यही रहन्छ नि ! भुल्न सक्दैनौ, यो ठीक छ । हो, कुनै विघ्नको वश हुन पुग्यौ भने भुल्छौ पनि, त्यसो त जब नेचुरल रूपमा रह्यौ भने भुल्दैनौ, मर्ज रहन्छ । त्यसैले बापदादा भन्नुहुन्छ— बारम्बार चेक गर, साथको अनुभव मर्ज रूपमा छ या इमर्ज रूपमा ? प्यार त छ नै । प्यार टुट्न सक्छ र ? टुट्न सक्दैन हैन ? प्यार जब टुट्न सक्दैन भने प्यारको फायदा त उठाऊ । फायदा उठाउने तरिका सिक ।

बापदादाले देख्नुहुन्छ प्यारले नै बाबाको बनाएको छ । प्यारले नै मधुबन निवासी बनाउँछ । चाहे आफ्नो स्थानमा जसरी रहे पनि, जति मेहनत गरेर भए पनि मधुबनमा आइपुग्छन् । बापदादालाई थाहा छ, देख्नुहुन्छ, कुनै बच्चाहरूलाई कलियुगी परिस्थिति हुनुको कारण टिकट लिन पनि मुश्किल हुन्छ तर पनि प्यारले पुर्‍याइ नै दिन्छ । यस्तो हुन्छ हैन ? स्नेहमा आइपुग्छन्, परिस्थिति त दिन प्रतिदिन बढ्दै जान्छ । सच्चा दिलमाथी साहेब राजी त हुनु हुन्छ नै । स्थूल सहयोग पनि कहीं न कहीं जसरी पनि मिल्न पुग्छ । चाहे डबल फरेनर्स होउन्, चाहे भारतवासी, सबैलाई यो बाबाको प्यारले परिस्थितिको पर्खाललाई पार गराइ दिन्छ । यस्तो हुन्छ हैन ? आ-आफ्नो सेन्टरमा हेर— यस्ता बच्चाहरू पनि छन् जो यहाँबाट जान्छन्, सोच्छन् थाहा छैन अर्को वर्ष आउन सक्छौं या आउन सक्दैनौ । तर फेरि पनि आइपुग्छन् । यो हो प्यारको प्रमाण । अच्छा ।

आज होली मनायौ ? मनायौ होली ? बापदादाले त होली मनाउने होली हंसहरूलाई देखिरहनु भएको छ । सबै बच्चाहरूको एउटै टाइल छ होलिएस्ट । द्वापरदेखि लिएर कुनै पनि धर्मात्मा या महात्माले कसैलाई होलिएस्ट बनाएका छैनन् । स्वयं बन्छन् तर आफ्ना अनुयायीलाई, साथीहरूलाई होलिएस्ट, पवित्र बनाउँदैनन् । यहाँ पवित्रता ब्राह्मण जीवनको मुख्य आधार हो । पढाइ पनि कस्तो छ ? तिम्रो स्लोगन पनि छ— ‘पवित्र बन योगी बन’ । स्लोगन छ हैन ? पवित्रता नै महानता हो । पवित्रता नै योगी जीवनको आधार हो । कहिलेकाहीँ बच्चाहरूले अनुभव गर्छन्— यदि चल्दा चल्दै मन्सामा पनि अपवित्रता अर्थात् व्यर्थ वा नेगेटिभ, परचिन्तनको संकल्प चल्थो भने जति योग पावरफुल चाहन्छन्, त्यति हुँदैन, किनकि अलिकति पनि अंशमात्र संकल्पमा समेत कुनै प्रकारको अपवित्रता छ भने जहाँ अपवित्रताको अंश हुन्छ त्यहाँ पवित्र बाबाको याद जो हुनुहुन्छ, जस्तो हुनुहुन्छ त्यस्तो आउन सक्दैन । जसरी दिन र रात सँगै हुँदैन, त्यसैले बापदादाले बर्तमान समयमा पवित्रताको विषयमा बारम्बार अटेन्शन दिलाउनुहुन्छ । केही समय पहिले बापदादाले केवल कर्ममा अपवित्रताको लागि इशारा दिनु हुन्थ्यो । अब समय सम्पूर्णताको समीप आइरहेको छ, त्यसैले मन्सामा पनि अपवित्रताको अंशले धोका दिन्छ । मन्सा, वाचा, कर्मणा, सम्बन्ध-सम्पर्क सबैमा पवित्रता अति आवश्यक छ । मन्सालाई हल्का नछोड, किनकि मन्सा बाहिरबाट देखिदैन तर मन्साले धोका

२०७२ मंसिर १३ आइतबार २९-११-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिभाइज ०१.०३.९९ मधुवन

धेरै दिन्छ । ब्राह्मण जीवनको जो आन्तरिक वर्सा सदा सुख स्वरूप, शान्त स्वरूप, मनको सन्तुष्टता हो, त्यसको अनुभव गर्नको लागि मन्सा पवित्रता हुनुपर्छ । बाहिरका साधनहरूद्वारा या सेवाद्वारा आफूले आफैँलाई खुशी पार्नु— यो पनि आफैँलाई धोका दिनु हो ।

बापदादाले देख्नुहुन्छ— कहिलेकाहीँ बच्चाहरूले आफैँलाई यसै आधारमा राम्रो सम्भरेर, खुशी सम्भरेर धोका दिन्छन्, दिइ पनि दिइरहेका छन् । दिन्छन् र दिइ पनि रहेका छन् । यसमा पनि एउटा गहन रहस्य छ । के हुन्छ ? बाबा दाता हुनुहुन्छ, दाताको बच्चा हौ । सेवा युक्तियुक्त नभए पनि मिक्स छ, केही याद र केही बाहिरको साधनहरूको वा खुशीको आधारमा छ, दिलको आधारमा होइन, दिमागको आधारमा सेवा गर्छन्, सेवाको प्रत्यक्ष फल उनीहरूलाई पनि मिल्छ, किनकि बाबा दाता हुनुहुन्छ त्यसैले ऊ यसैमा खुशी रहन्छ— आहा मलाई त फल मिल्यो, मेरो सेवा राम्रो छ । तर त्यो मनको सन्तुष्टता सदा काल रहँदैन अनि आत्माले योगयुक्त पावरफुल यादको अनुभव गर्न सक्दैन । त्यसबाट बञ्चित रहन्छ । बाँकी केही पनि नमिल्ने चाहिँ होइन । केही न केही मिल्छ तर जम्मा हुँदैन । कमायो, खायो अनि सकियो । त्यसैले यो पनि अटेन्शन राख । सेवा धेरै राम्रो गरिरहेका छौ, फल पनि राम्रो मिल्यो, खायो अनि खतम । जम्मा के भयो त ? राम्रो सेवा गर्‍यो, राम्रो रिजल्ट निकल्यो, तर त्यो सेवाको फल मिल्यो, जम्मा हुँदैन । त्यसैले जम्मा गर्ने विधि हो— मन्सा, वाचा, कर्मणा पवित्रता । जग पवित्रता हो । सेवामा पनि जग पवित्रता हो । स्वच्छ होस्, साफ होस् । अरू कुनै पनि भाव मिक्स नहोस् । भावमा पनि पवित्रता, भावनामा पनि पवित्रता । होलीको अर्थ नै हो— पवित्रता । अपवित्रतालाई जलाउनु । त्यसैले पहिला जलाउँछन् अनि मनाउँछन् र फेरि पवित्र बनेर संस्कार मिलन मनाउँछन् । होलीको अर्थ नै हो— जलाउनु, मनाउनु । अरूले त गला मिलाउँछन् तर यहाँ संस्कार मिलन, यही मंगल मिलन हो । यस्तो होली मनायौ या केवल डान्स गर्‍यो ? गुलाब जल लगाइ दियो ? त्यो पनि राम्रो, खुब मनाऊ । बापदादा खुशी हुनुहुन्छ, गुलाब जल ठिकै छ, डान्स पनि गर तर सधैं डान्स गर । केवल ५-१० मिनेटको डान्स होइन । एक आपसमा गुणहरूको भाइब्रेशन फैलाऊ— यस्तो गुलाब जल छर्नु छ । जलाउनुको अर्थ त तिमीले जान्दछौ, के जलाउँछौ ? अहिलेसम्म पनि जलाइ रहन्छौ ? हर वर्ष हात उठाएर जान्छन्, सम्झन्छन्— दृढ संकल्प भयो । बापदादा खुशी हुनुहुन्छ, हिम्मत त राख्छन् । हिम्मतमा बापदादा बधार्छ पनि दिनु हुन्छ । हिम्मत राख्नु पनि पहिलो कदम हो । तर बापदादाको शुभ आशा के छ ? समयको डेटलाई नहेर । २ हजारमा हुन्छ, २००१ मा हुन्छ, २००५ मा हुन्छ, यस्तो नसोच । एभररेडी नबने पनि केही छैन, यसलाई पनि बापदादाले छोडिदिनु हुन्छ, सोच— धेरै समयको संस्कार त हुनुपर्छ नि ! तिमीहरूले पनि सुनाउने गर्छौ— धेरै समयको पुरुषार्थले, धेरै समयको राज्य अधिकारी बनाउँछ । यदि समय आएपछि दृढ संकल्प गर्‍यो भने त्यो धेरै समयको भयो या अल्पकाल भयो ? कुनमा गन्ती हुन्छ ? अल्पकालमा हुन्छ नि ! अविनाशी बाबाबाट वर्सा के प्राप्त गर्‍यो ? अल्पकालको । यस्तो राम्रो लाग्छ ? लाग्दैन नि ! धेरै समयको अभ्यास चाहिन्छ, कति समय बाँकी छ ? यो नसोच, जति धेरै समयको अभ्यास हुन्छ, त्यति अन्त्यमा धोका खाँदैनौ । धेरै समयको अभ्यास भएन भने अहिले धेरै समयको सुख, धेरै समयको श्रेष्ठ स्थितिको अनुभवबाट पनि बञ्चित हुन पुग्छौ । त्यसैले के गर्नु छ ? धेरै समय गर्नु छ ? यदि कसैको बुद्धिमा डेटको प्रतीक्षा छ भने पनि प्रतीक्षा नगर, प्रबन्ध गर । धेरै समयको प्रबन्ध गर । डेटलाई पनि तिमीले ल्याउनु छ । समय त अहिले पनि एभररेडी छ । भोलि पनि हुन सक्छ, समय तिम्रो लागि रोकिएको छ । तिमी सम्पन्न बन्यौ भने समयको पर्दा अवश्य नै हट्छ । तिम्रो रोकाइले रोकिएको हो । राज्य अधिकारी त तयार छौ हैन ? तख्त त खाली रहन हुँदैन । के एकलै विश्व राजन तख्तमा बस्छन् ! यस्तो शोभा दिन्छ र ? रोयल फेमिली चाहिन्छ, प्रजा चाहिन्छ, सबै चाहिन्छ । केवल विश्व राजन तख्तमा बसेर हेरून्— कहाँ गए मेरो रोयल फेमिली ? त्यसैले बापदादाको

२०७२ मंसिर १३ आइतबार २९-११-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिभाइज ०१.०३.९९ मधुबन

एउटै शुभ आशा छ- सबै बच्चाहरू चाहे नयाँ होउन्, चाहे पुराना होउन्, जसले आफूलाई ब्रह्माकुमारी या ब्रह्माकुमार कहलाउँछन्, चाहे मधुबन निवासी, चाहे विदेश निवासी, चाहे भारत निवासी- हरेक बच्चाले धेरै समयको अभ्यास गरेर धेरै समयको अधिकारी बनून्। कहिले काहीँको होइन। राम्रो लाग्यो ? एक हातको ताली बजाऊ। पछाडि बस्नेहरू होशियार छन्, ध्यानपूर्वक सुनिरहेका छन्। बापदादाले पछाडि बसेकाहरूलाई आफ्नो अगाडि देखिरहनु भएको छ। अगाडि वालाहरू त छन् नै अगाडि। (मेडिटेशन हलमा बसेर मुरली सुनिरहेका छन्) तल बस्नेहरू बापदादाको शिरको ताज भएर बसेका छन्। उनीहरूले पनि ताली बजाइरहेका छन्। तल बस्नेहरूलाई त्यागको भाग्य त मिल्छ नै। तिमीहरूको सम्मुख बस्ने भाग्य छ र उनीहरूको त्यागको भाग्य जम्मा भइरहेको छ। अच्छा बापदादाको एक आशा सुन्यौ ! राम्रो लाग्यो नि ! अब आउने वर्ष के देख्नेछौ ? यसैगरी फेरि पनि हात उठाउँछौ ! ठिक छ, हात त उठाऊ, दुवै उठाऊ, साथै मनको हात पनि उठाऊ। दृढ संकल्पको हात सदाको लागि उठाऊ।

बापदादा एक-एक बच्चाहरूको मस्तकमा सम्पूर्ण पवित्रताको चम्किरहेको मणि देख्न चाहनुहुन्छ। नयनमा पवित्रताको झलक देख्न चाहनुहुन्छ, दुवै नयनको सितारा रूहानियतले चम्किरहेको देख्न चाहनुहुन्छ। बोलीमा मधुरता, विशेषता, अमूल्य बोली सुन्न चाहनुहुन्छ। कर्ममा सन्तुष्टता, निर्माणता सदा देख्न चाहनुहुन्छ। भावनामा- सदा शुभ भावना र भावमा सदा आत्मिक भाव, भाइ-भाइको भाव, सदा तिम्रो मस्तकद्वारा लाइटको, फरिश्तापनको ताज देखियोस्। देखिनुको मतलब हो अनुभव होस्। यस्तो सजिसजाउ स्वरूप देख्न चाहनुहुन्छ। र, यस्तो स्वरूप नै श्रेष्ठ पूज्य बन्नेछन्। उनीहरूले त तिम्रो जड चित्र बनाउँछन् तर बाबा चैतन्य चित्र देख्न चाहनुहुन्छ। अच्छा-

चारै तर्फका सदा बापदादाको साथ रहने, समीप रहने सदाको साथी, सदा लामो समयको पुरुषार्थद्वारा धेरै समयको संगमयुगी अधिकार र भविष्य राज्य अधिकार प्राप्त गर्ने अति समझदार आत्माहरू, सदा आफूलाई शक्ति, गुणद्वारा सजिसजाऊ राख्ने, बाबाको आशाको दीपक आत्माहरू, सदा स्वयंलाई होलिएस्ट र हाइएस्ट स्थितिमा स्थित राख्ने बाबा समान अति स्नेही आत्माहरूलाई बापदादाको यादप्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

वरदान:- कर्मभोग रूपी परिस्थितिको आकर्षणलाई पनि समाप्त गर्नेवाला सम्पूर्ण नष्टोमोहा भव

अहिलेसम्म प्रकृतिद्वारा भएका परिस्थितिहरूले अवस्थालाई आफू तर्फ केही न केही आकर्षित गर्छ। सबैभन्दा बढी आफ्नो देहको हिसाब किताब, बाँकी रहेको कर्मभोगको रूपमा आउने परिस्थितिले आफू तर्फ आकर्षित गर्छ- जब यो आकर्षण पनि समाप्त हुन्छ अनि भनिन्छ सम्पूर्ण नष्टोमोहा। कुनै पनि देहको वा देहको दुनियाँको परिस्थितिले स्थितिलाई हल्लाउन नसकोस्- यही सम्पूर्ण स्टेज हो। जब यस्तो स्टेजसम्म पुग्छौ अनि सेकेण्डमा आफ्नो मास्टर सर्वशक्तिमान् स्वरूपमा सहज स्थित हुन सक्छौ।

स्लोगन:- पवित्रताको व्रत सबैभन्दा श्रेष्ठ सत्य नारायणको व्रत हो- यसैमा अतीन्द्रिय सुख समाहित छ।